

قانون نباشد،
ادیان به جای تمدن
به سوی توحش
پیش می‌روند

بی‌مدداری

ماهنشامه‌ی شماره‌ی ۱۱۷ کانون خرد مداری ایرانیان
سال بیستم - آذرماه ۲۵۷۸ ایرانی - ۱۳۹۹ عربی

بوی جنگ می‌آید
از ترس آمریکا
بسیاری از کشورها
به شدت رو به ساخت
تسليحات آورده‌اند

در آمریکایی که بیشتر دموکرات‌هایش مذهبی هستند و جمهوری خواهانش مذهبی‌تر، جای نفس کشیدن برای سایر باورمندان و بدون باوران باقی نمی‌ماند. مگر قرار نبود در این کشور جدا ایی دین از دولت و سیاست باشد، پس چرا سقط جنین را که فقط به یک زن و شوهر مربوط می‌شود در این انتخابات پیش آورده‌اند؟ هر انسان مذهبی که نخواست، سقط جنین انجام ندهد، به دیگران چکار دارد؟ فشار این‌ها با زورگویی آخوندهای ما چه فرقی دارد؟

اسماعیل وفا یغمایی

در آن دویست سال سکوت چه گذشت (۳)

سرانجام بابک خرمدین سیمای فراموش نشدنی مبارزات استقلال طلبانه ایرانیان (در سال ۲۰۱ هجری در زمانی که امام رضا هم به خلافت می‌رسد) در سال ۲۲۵ هجری پس از سالها مبارزه و پس از به خاک انداختن بیش از نیم میلیون از سپاهیان خلیفه ظرف ۲۲ سال جنگیدن به همراه برادرش دستگیر شده او را به دربار المعتصم می‌برند. المعتصم طبق روال آن روزگار مشهور به روال شکنجه «نمل» فرمان می‌دهد نخست دست‌هایش را قطع کنند سپس پاهاش را که نهایت درد مانده در رویه ۳

دکتر محمد علی مهرآسا

سکولاریسم کافی نیست؛ ما باید به دنبال لائیسیته باشیم!

بیشتر مخالفان رژیم آخوندی و کسانی که به تحویل با حکومت دینی مخالف و با آخوندهای حاکم دشمن‌اند، سکولاریسم را برای جامعه‌ی ایران و به تبع آن حکومت آینده ایران امری لازم و واجب میدانند و در این راه به گونه‌گون روش در تلاشند تا چنین نظری را جایبیندازند. اما به دید و اندیشه‌ی من سکولاریسم نمی‌تواند درد باشد. یعنی تنها جدایی دین از حکومت کافی نیست؛ زیرا در ایران مذهب شیعه کاری کرده است که افکار و اذهان مردم حتی درس خوانده‌های دانشگاه‌رفته را

را گرفته در آتش می‌سوزانند. پس این‌ها تنها به آزار مسیحی‌ها بسند نمی‌کردن و بر هر فرد و طایفه و نژاد دیگر نیز اگر میل شان می‌کشید، ستم تا حد نابودی روا می‌داشتند.

هیچ دنیا بی نیز پس از مرگ آدمی وجود ندارد و مرگ پایان زندگی و آغاز نابودی موجود زنده است. و این‌تها به انسان مختص نمی‌شود بلکه تمام جانداران از گیاه و حیوان را شامل می‌گردد که مرگ‌شان نابودی آنها را صلا می‌دهد.

دین‌ها را از همان نخست افراد شیاد و حقه بازی ساختند که می‌خواستند از این راه زندگی خوب و مرفه‌ی برای خود و خانواده فراهم کنند. تمام پیامبران از کوچک و بزرگ نیز در زمرة همین شیادان و مکاران قرار می‌گیرند و توفیری با آنان ندارند. اگر ساحران از جادو و سحر سخن می‌گفتند، پیامبران یکتا پرست وجودی موهوم و نادیده و ناشناس را به نام یهوه، پدر آسمانی، الله، خدا، آفریدگار و اهورامزدا ساختند و مردم را از طریق اعتقاد به آن موهومات به گونه‌گون روش چاپیدند؛ و مال ضعیف و ثروتمند را به نام ذکات، خمس و قرض الحسنة و ... گرفته و به جیب خویش ریختند.

کسانی که نخستین بار به عنوان جادوگر و ساحر رونمودند و پیدا شدند تا دردها و آلام و ناخوشی و گرفتاری‌های دیگر آدمیان را معالجه کرده و از بین ببرد، شیادانی بودند که از دیگر آدمیان تا حدودی هوش و ذکاوتشان بیشتر بود. آنان چون ترس عame را از اتفاقات طبیعی زیانبار مانند سیل و زلزله و امراض واگیردار و دیگر حوادث ناگوار که در زندگی پیش می‌آمد و رخ می‌داد، دیده و لمس کرده بودند، و هراس عame را در آن موقع دریافتند بودند، به فکر افتادند راهی بیابند که این مردم ترسو را برای رفع این همه ترس و نگرانی‌ها، به سوی خویش متوجه کنند و به گونه‌ای آنان را بدشند و سرکیسه کنند. به این جهت از روی شید و کید به حرفة‌ی ساحری و جادوگری روی آوردند و این راه را برگزیدند تا از غفلت و نادانی مردم سوء استفاده کرده و اموال آنان را به عنوان حق العلاج و مزد نابودی ارواح پلید و جن‌گیری، از دستشان درآورند و به ملک و دارایی خود بیفزایند. پیامبران دنباله روان همین ساحران و جادوگران بوده‌اند هنوز هم در این زمان رمال‌هایی وجود دارند که زنان مؤمن را که برای دین اسلام سینه به تور می‌زنند؛ به وسیله جنبل و جادو و جن‌گیری می‌فریبدند و پولشان را به کیسه خود می‌ریزند. بکوشیم تا آلوگی دین و مذهب را از زندگی خویش بیرون اندازیم!

از این همه مغزهای فراری در ۴۲ سال گذشته چرا
از آنها خبری برای نجات میهمن‌شان نیست.

سکولاریسم کافی نیست؛ ما باید به دنبال لائیسیته باشیم!

آلوده‌ی خرافات و دچار نوعی تعصب آئینی در نگاه و رفتار و کردار کرده است. در این چرخه کسانی که به خود لقب روشنفکر دینی می‌دهند و ما آنان را به زور به نوادیش دینی تغییر و تعبیر داده‌ایم، بدتر از عوام‌اند. زیرا شخص عامی در پی آن نیست که به امثال من به‌مانند طفل مکتبی کردار خدا شناسی را بیاموزد. او در همان اعتقاد کورکورانه و فاقد استدلال‌گیر افتاده و تا دم مرگ به همراه خود حملش می‌کند. اما نوادیش با سخنرانی‌ها و با تألفاتی که از خود بروز و بیرون می‌دهد، اصرار دارد دین و مذهب را به من بی اعتقاد حقنه کند. به لطف‌الحیل و به هر بهانه در صدد است که همان روش و دستورهای کتاب‌های هزاران سال پیش دینی را برای زندگی قرن بیست و یکم در مغز چون منی که خود را از دست هرچه موهومات و خرافات است رهانیده‌ام، دوباره انبار کنند. اگر یک یا دو نفر از همین نوادیشان مذهبی از سوی یک رئیس جمهوری به وزارت برسند، تسریح نکنند که اندیشه خود را در کارهای وزارتی رسخ خواهند داد و محیط را به نوعی دینی خواهند کرد.

عمر خیام زمانی که آن رباعیات - به قول همین نوادیشان - کفرآمیز را سروده است، هنوز بیش از چهار قرن از هجرت محمد نگذشته بود. همچنین دانشمندی نامدار مانند زکریای رازی در بین قرن سوم و چهارم می‌زیسته و به طلوع اسلام بسیار از ما نزدیکتر بوده است، اما چون دانشمند است و میداند که همه‌ی اتفاقات جهان حاصل علت و معلول است، می‌گوید:

«پیامبران بزرگترین شیادان روی زمین هستند... و قرآن را مشتی موهومات تعریف می‌کند»

دین و مذهب و اعتقاد به آنها یعنی به واژه‌ای دیگر دینداری ذره‌ای سود به حال مردمی که خود را به آن وابسته کرده‌اند، ندارد. دین‌ها نه تنها هیچ فایده‌ای برای ادامه‌ی زندگی و وضع معیشت آدمی ندارند، بل به شدت زیانبار و خسaran آورند. قرنها مسیحیت در اروپا توسط واتیکان زندگی را بر مردم آن قاره حرام کرده بود و مردم به صورت برده و بندۀ‌های مطیع باید تنها اوامر کلیسا و واتیکان را بدانجام می‌رسانندند و جهنم را در همین دنیا می‌آزمودند. و اگر خلافی از این نظر از مردم سر می‌زد، به شدت تنبیه‌های گوناگون حتی تا حد مرگ و اعدام در انتظارشان بود.

پاپ‌های واتیکان در واقع خدایانی ستمکار بودند که کارشان کشتن و به آتش سپردن مسیحیانی بود که نسبت به اوامر آنها کاملاً مطیع نبودند. به هنگام بلایای مختلف مثل وبا و طاعون، یا سیل و زلزله زنان و گاه یهودیان بی‌گناه را می‌کشند و یا کولی‌ها

اسماعیل وفا یغمائی

در آن دویست سال سکوت چه گذشت (۳)

مانده از رویه‌ی نخست
را بکشد.

و ثبت تاریخ است که در لحظه‌ای که دست راستش را قطع کردند بلا فاصله آن دست دیگر را به خون در حال فوران آغشته کرد و به صورت خود مالید، معتقد فریاد می‌زند، ای سگ چرا چنین کنی، بابک پاسخ می‌دهد، چون خون از بدن رود رخساره زرد شود، خواهم تا مردم نپندازد زردی رخسارم از هراس است! در همان روز گردن برادرش عبدالله خرمدین را نیز زدند.

این ماجرا و مقاومت و شورش‌های نیاکان ما ادامه دارد تا می‌رسیم به زمان یعقوب لیث صفار که بالاخره او استقلال ایران و زیان به دست فراموشی رفته‌ی پارسی را باز می‌گرداند و ایران را از دست خلفای عرب نجات می‌دهد.

خط سوم که در آغاز گفته شد، از زمان امام چهارم تا زمان امام سجاد شروع می‌شود که امام سجاد از فرزندان امام حسین دومنی فرزند علی بود که از یزید شکست خورد و کشته شد و از خلافت باز ماند. فرزندان حسین در هیچ کدام از جنبش‌ها با ایرانیان همراه نشدند و رفتند به دنبال مثلاً عبادت و در اصل بچه ساختن و داشتن یک زندگی راحت. آنها همگی با خلفای عرب بیعت می‌کردند یعنی پیمان می‌بستند و فرماندهی آنان را می‌پذیرفتند. بیعت‌ها با امام حسن شروع شد. امام چهارم امام سجاد هم با یزید پیمان‌نامه امضا کرد، محمد باقر و جعفر صادق در زمان امویان و عباسیان خود را فقط رهبر شیعیان می‌دانستند. برادر امام باقر به نام زید از او می‌خواهد که امام شمشیر به دست بگیرد و همراه مردم بجنگند و در میان مردم باشد که امام به سخن زید گوش نمی‌کند و ایرانیان و پیروان خود را همراهی نمی‌کند. تا دوره هفتین امام بنام موسی ابن جعفر که رابطه امامان با خلفاً خوب بود تا امام هشتم و امام جواد و امام یازدهم حسن عسکری همگی بجای طرفداری از پیروان ایرانی خود که با خلفاً می‌چنگیدند خود را (به جای مردم ایران) به خلفاً نزدیک کرده بودند و به زندگی راحت پرداخته بودند.

پرسش اصلی از مردم امروز ایران این است که ما کی می‌خواهیم تاریخ را درست بفهمیم. در همان زمان که بابک خرمدین را که برای استقلال و سرblندی ایرانیان جانشانی کرد و علیه برد بودن و علیه غارت خلفاً چنگید و دستگیر شد و به آن شکل فجیع بدست خلیفه غباسی به همراه هزاران ایرانی دیگرکشته شد، امام

رضا بدون کوچکترین توجهی به ایرانیان که عاشق او شده بودند بهترین روابط را با خلیفه در بغداد حفظ کرد و این درست همان زمان است که امام رضا از موهاب و احترام مردم ما برخوردار است و ما امروز هم جسد او را رها نمی‌کنیم و آرزوی درآگوش کشیدن سنگ و چوب قبرش را داریم در حالی که بابک سردار فدایی مان را بدست فراموشی می‌سپاریم و یکبار هم به دیدار آرامگاهش نرفته‌ایم ولی امام رضا را پس از مرگش هم به بزرگترین سرمایه‌دار ایران میرسانیم. امروز نیمی از سرمایه ایران به امام رضا تعلق دارد و مردم ما سالی چند میلیون جای پایش را می‌بوسیم و مشتاق دیدار بارگاهش هستیم. پولی را که آستان قدس امروز از جیب ایرانیان نصیبیش می‌شود تا بارگاه همچنان با ابهت و شوکت یاقی بماند حساب نمی‌شود کرد. بهای زمین هایی که ایرانیان مجانی بنام وقف تقدیم این امام کرده‌اند غیر قابل محاسبه شده است و در برایرش از آرامگاه بابک و ابومسلم چه خبر، آیاکسی از اسلامکش به بابک و سایر جانب‌اختگان ایرانی هدیه کرده است و سالی چند نفر به دیدار آنها می‌روند؟

ماجرایی که آخوند ها در طول تاریخ برای ما ساختند و علم کردن در نهایت یک ماجرای ضد تاریخی و سراسر دروغ و خرافات است. وزن این خرافات سدهاتن شده است سرگیجه‌آور است. آخوندها تاریخ ما را آلوده و اذهان ما را چنان آلوده تر کرده‌اند که از زیر سنگینی بارش نمی‌توانیم بلند شویم و کاری بکنیم.

عواطف ما چنان به این آلودگی ها پیوند خورده است که حتاً زمانی که حقیقت را هم می‌فهمیم هیچ اثری در ما نمی‌گذارد! ما جرات قد راست کردن در برابر بساط دروغ را از دست داده‌ایم. ایرانیان باید کتاب تاریخی نویسنده عرب احمدالمکاتب را بخوانند که از حقایق شگفت تاریخی لبریز است تا خیلی بیشتر از آنکه ما شنیده‌ایم و میدانیم به واقعیت‌های این دین آگاه شوند. و بینند این آخوندها از سال ۲۵۰ هجری که این دستگاه شیعیه اثنی عشری را ساختند و این امامان علوی را برای ایرانیان ردیف کردند چه بلایی سرتاریخ ما آورند و جامعه ما را چگونه در تاریکی و سباهمی به برده‌گی کشیدند و چگونه امام زمان را اختراع کردند که ما دیگر کمر راست نکنیم.

انسان‌های سطحی بی‌ریشه و عقب مانده در میان تمام اشاره و چه بسیار در میان تحصیل‌کرده‌گان، سیاستمداران، پژوهشگران و نویسنده‌گان شرق و غرب وجود دارند و مانعی برای پیشرفت و خوشبختی ملت‌ها می‌شوند.

مهندس فرهنگ - م

اقتصاد مال خر است

مذهب از فلاکت، فقر و نادانی تغذیه می‌کند و در مورد اسلام تمرکزش بر شکم و زیر شکم انسان است. شستشوی معزی و نگهداشتن افراد در خط فقر از راه‌های مؤثر توسعه آن است. نگاهی به جوامع اسلامی به خوبی روشنگر این مطلب است. تقریباً در هیچ کشور اسلامی طبقه‌ی متوسط وجود ندارد. بنا براین جمله‌ی «اقتصاد مال خر است» یک جمله ساده نیست، یک دستورالعمل است، با گفتن این جمله، خمینی هشدار می‌دهد که باید از هرگونه توسعه مُدرن اقتصادی که منجر به وجود آمدن یک طبقه‌ی متوسط گردد پرهیز کرد. این استدلال (از نظر اقتصاد خرى) تا حدی معقول به نظر می‌آید. دلیل دیگر این است که روحانیون رده‌های بالا به خوبی می‌دانند که داستان خدا و پیغمبر و غیره کلاً بی‌اساس و افسانه است و موضوع اصلی کنترل مردم و بهره برداری از آنها است. آنچه در صدر اسلام گذشت به خوبی بیانگر این مطلب است. اگر پیروان محمد باور به بحث و حنهن داشتند چگونه پذیرفتند که نوه پیامبر (امام حسین) و تمام وابستگانش را با آن طرز فجیع بکشند؟ و هنوز استخوان محمد خاک نشده بود که خلیفه اموی کعبه را ویران کرد؟ چون آنها به خوبی می‌دانستند که آنچه محمد می‌گفته تماماً در ارتباط با نحوه‌ی دنیاداری و قبضه کردن قدرت در این دنیاست تا هر چیز دیگر.

عملکرد خمینی نیز تا به امروز ثابت کرده است که هدف چیزی جز این نیست. او بارها به صورتی بی‌پرده اعلام نمود که برای مصالح اسلام هرکاری که لازم باشد باید انجام داد از تغییر گفته‌ها و وعده‌های داده شده گرفته تا شکنجه و اعدام مخالفان و کشتن پیزنان و پیرمردان و تجاوز به دختران پیش از اعدام شان و غیره.

این طرز فکر و عمل مؤید آن است که دید مذهبیون، برای حفظ قدرت و منافع شخصی است در زیر مسائل مذهبی. و برای رسیدن به این نقطه، فقر اکثریت و نابودی طبقه‌ی متوسط بهترین فرست را برای رهبران مذهبی پدید می‌آورد که ایران امروز را در چنین وضعی می‌بینیم اکثریتی فقر و اقلیتی به غایت ثروتمند. پس خمینی بخوبی آگاه بود که اقتصاد مال خر است یعنی چه!

سخنان فراموش نشدنی ویکتور هوگو در پارلمان فرانسه

برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که در آن جای کشیش در کلیساخودش و جای دولت در مراکز کار خودش باشد.

برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که حکومت در آن حکومتی لائیک، کاملاً لائیک، حکومتی مطلقاً لائیک و منحصرأ لائیک باشد.

برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که بلای ویرانگری به نام گرسنگی در آن جای نداشته باشد.

شما قانونگذاران از من بشنوید که فقر آفت یک طبقه نیست، بلای همه جامعه است. رنج فقر تنها رنج یک فقیر نیست، ویرانی یک اجتماع است. انتظار طولانی فقیر است که مرگ حاد توانگر را به دنبال می‌آورد. فقر بدترین دشمن نظم و قانون است، فقر نیز مانند جهل شبی تاریک است که الزاماً می‌باید سپیده‌ای و بامدادی در پی داشته باشد.

خدو ذنی

چندی پیش جمهوری آخوندی اسلامی سریال مستندی تاریخی - جغرافیایی ساخت از منطقه «نهاند». در نهاند تپه‌ای قرار دارد که در سال ۳۱ هجری بر فراز آن تپه بین سربازان ایران «ساسانی» با لشکر مت加وز اعراب جنگ سختی روی داد. جنگ نهاند دومین جنگ بزرگ اعراب و ایرانیان پس از چنگ «قادسیه» بود. در این جنگ هم اعراب به پیروزی رسیدند و آن را «فتح الفتوح» نامیدند. هنوز هم می‌گویند.

پس از این جنگ بود که مردان و زنان زیادی از ایرانیان بدست اعراب وحشی گشته شدند و دختران ایرانی اسیر و در بازار برده فروشان حجاز به فروش رفتهند.

در جنگ نهاند بسیاری از سربازان ایرانی گشته شدند و نامی از آنها باقی نماند ولی یکی از سرداران عرب به نام «نعمان» که به دست «پیروزان» سردار ایرانی گشته شده بود در ۵ کیلو متری نهاند دفن شد که امروزه به زیارتگاه هم میهنان ناگاه و بی‌تفاوت ما تبدیل شده و کسی از جای قبر پیروزان خبر ندارد. روش فکران تاریخ‌دان ایرانی هم می‌دانستند صدایش را در نیاوردند. عجب تر آنکه در صحنه‌ای از همین فیلم مستند جمهوری اسلامی گوینده فیلم با افتخار می‌گوید «اینجا محلی است که سپاهیان سر درگم ساسانی شکست خورده‌اند و سپاه اسلام به «فتح الفتوح» رسیدند! در هیچ کشوری ملتی را نخواهید یافت که چنین احمقانه مت加وزین و قاتلان هم میهنش را ستایش و ملت و سربازان خودش را خوار کند.

مهریان و در رفتار و کردار مؤدب و ملایم‌اند. گفتارشان گیرنده و دلفریب و مصاحبت‌شان دلپذیر است و لکن در عوض فاقد بسیاری از صفات پسندیده‌اند. در تمام فنونِ مکر و حیله و در رویی و ریاکاری ماهرند و نسبت به زیرستان شقی و غدار و در مقابل زیرستان (بالادستان) افتد و فروتن می‌باشد.

از اینها گذشته مردمی هستند بی‌رحم و کینه‌خواه و حریض، فاقد ایمان و محروم از صفات قدرشناسی و شرافتمندی. آیا جمال زاده راست می‌گوید یا دروغ؟ مشکل ما با آخوندها از ماست یا از آنها؟

غیرت ملّی

دارایی‌های واقعی یک کشور منابع زیرزمینی آنها نیست، ارزش پول و جمعیت زیاد آنها نیست. بلکه غیرت ملی مردمانش می‌باشد. ثروت‌های مادی ممکن است از دست یروند اما غیرت ملی افراد یک ملت را نه سیل و طوفان، نه زلزله و نه جنگ و بمباران از بین نمی‌برد. ارمنستان یکی از آن کشورهاست با مردمانی براستی باغیرت. این کشور تقریباً از منابع زیرزمینی و ثروت بی‌بهره است اما ارمنهای که در سراسر جهان پخش شده‌اند از کم دار تا دارایش سالیانه هرچه در می‌آورند بیشترینش را به‌سوی ارمنستان می‌فرستند تا مردم آنجا آبرومندانه زندگی کنند و به فقر کامل مانند هم‌میهنان ما نیفتند. مکزیکی‌های بی‌سودایی که در آمریکا به سختی کارهای شاق و پایین را انجام می‌دهند هرچه در می‌آورند مبلغ قابل توجهی از آن را به‌مکزیک می‌فرستند تا خانواده و بستگان و آشنا‌یاشان کمی راحت‌تر زندگی کنند. همین روند در میان فلسطینی‌ها و سومالیایی‌ها و کشورهای دیگر ساری و جاری است ولی ما ایرانیان از این ثروت ملی چندان بهره‌ای نبرده‌ایم و تقریباً هر کسی به فکر خویش است. همین آمریکایی‌ها با کمک‌های خود به بسیاری از سازمانها که به نیازمندان آمریکایی و مهاجران کمک می‌کنند، از درآمدهای خود یاری می‌دهند، در هر فروشگاهی بسته‌های آماده شده از مواد غذایی را می‌خرند و همانجا تحویل قسمتی که می‌آید و غذاها را برای نیازمندان می‌برند می‌دهند. پیران زن و مرد آمریکا و بسیاری از جوانان به صورت (والاتیر - داولطب) خود را در اختصار بیمارستان‌ها و مدارس و این‌گونه جاها می‌گذارند. اینها را می‌گویند غیرت ملی. ما از بیرون و آنها که درون هستند بیشترمان هر کس به فکر خویش است و به‌این آسانی از وقت و داشته‌های خود به دیگران یاری نمی‌دهیم، منابع زیرزمینی مان راهم که آخوندها به تاراج دادند.

مشکل از ماست یا از آنها؟

تنها آخوند ادیان، آخوندهای مسلمان هستند که کار نمی‌کنند. بین آخوندهای دین‌های گوناگون، تنها آخوندهای ما هستند که در زندگی کار نمی‌کنند و از بودجه مردم زندگی می‌کنند در حالی که کشیش‌ها که اکثراً بک لیسانس علمی هم دارند در یک اداره مانند دیگران کار می‌کنند و فقط در مراسم مخصوص به کلیسا می‌روند. حاخام‌های کلیمی اکثراً بازاری هستند، و شغلی دارند و هیچ‌کدام این آخوندها مسیحی و کلیمی سربار جامعه خود نیستند. اما آخوندهای ما ضمن این که با پول فقرا و مردم معمولی زندگی می‌کنند چیزی هم طلبکارند و باید جلویشان دولا شد و در حضورشان عقب عقب رفت، دستشان را می‌بوسیم، کفش شان را جفت می‌کنیم، روی دستشان آب می‌ریزیم و ضو بگیرند، ته‌مانده چای شان را به عنوان تبرک می‌نوشیم روی منبر هنوز دهان باز نکردند، گریه‌ی ما زودتر با ضجه و ناله شروع می‌شود. این بدینختی‌ها مختص به طبقه‌ی سواد و کم سواد جامعه نیست در بین تحصیل‌کرده‌ها ایمان هم فراوانند که به آخوند بیشتر از پدرشان احترام می‌گذارند و پاکت پر پول در جیب‌شان می‌چانند. برای همه‌ی این بدینختی‌ها عیب از ماست یا از آخوندها؟ خلقیات ما فرزندان کورش و زرتشت را به تلخترین شکل شاید هم خیلی مؤبدانه نویسنده بزرگوار جمال زاده نوشته است و یا مستشرقینی که در گذشته به رفتار و گفتار و افکار ما توجه خاص داشتند نوشته های جمال زاده را تایید می‌کنند. در چهل سال گذشته عده‌ای هرچه سعی کردند که با تعریف از اصل و نسب ما شاید بتوانند از راه مثبت ما را عرض کنند، نشد که نشد بدتر شدیم که بهتر نشدیم. گویا در بهترین شکل، همین آخوندهای هفت خط زورگو و دزد خرافاتی تصویرگر ما ملت باشند. این سخن را هر روز بیشتر و بیشتر از زبان خود هم میهنان ما می‌شونیم که می‌گویند، لیاقت ما همین‌ها هستند نه بیشتر. آیا باید در برابر واقعیت‌های جامعه مان مقاومت کنیم و بگوئیم نه این ما نیستیم، این را انگلیسی‌ها به‌ما می‌بندند، اسراییلی‌ها می‌گویند، دشمن نمی‌گذارد ما کمر راست کنیم، یا نه باید بپذیریم که ما تابع هیچ پرانسیپ و قوانین اجتماعی متعدد نیستیم و همینیم که هستیم و باید منتظر همان امام زمانی باشیم که باید و از خون ما تا زانوی اسپش بریزد تا بعد از آن اگر کسی باقی ماند با اندیشه سالمتری به زندگی بپرداز. در صفحه ۸۷ تا ۸۸ چشم به این نکته افتاد:

ایرانیان چنانکه مشهور است نژادی خوش سیما و مردمانی مهمان نوازند و در مقابل مصائب بُرددار، نسبت به بیگانگان

یادی از سعیدی سیرجانی

آذرماه، ماه زایش و قتل آزادی خواه و دشمن خدا، دین، پیامبر، امام و زنده نام «سعیدی سیرجانی» است. سعیدی دریست آذرماه ۱۳۷۰ در سیرجان زاده شد و در ششم آذرماه ۱۳۷۳ پس از ماهها زندان و شکنجه به دست دژخیمان جمهوری اسلامی در تهرن به قتل رسید. در پژوهش‌های خود به نوشته ارزشمندی از زنده نام داستان نویس بزرگ «صادق چوبک» برخورد کرد که شرح دیدار او با سعیدی سیرجانی را در ماهنامه مهرگان سال ۱۳۷۴ نوشته بود.

آن نوشته رابه مناسبت قدرشناسی از آنچه او در راه بیداری مردم خویش کرده بود و سرانجام جان برسر این پیمان گذاشت برای شما باحترام کیخسرو بهروزی - کلبه کتاب می‌فرستم تا در ماهنامه آذرماه سالروز زادن و جان باختن او درج کنید.
با سپاس از جناب کیخسرو بهروزی و محبت شان نسبت به ماهنامه بیداری.

* * * * *

دادن خشمگینانه دست‌هایش گفت برای این که تو هنوز آخوند جماعت را نمی‌شناسی، من خود در میان آنها بوده‌ام آنها را می‌شناسم و از این رو با مکافاتی خود را از میان آنها بیرون کشیده‌ام. کاری به‌این کتاب ندارم به‌خاطر همین چند جزوی‌ای که بنام «عقلا برخلاف عقل» و «در دیار صوفیان» و «تحت پولاد» و چند جزوی دیگر حتی «دمی با خیام» به‌من نامه نوشته شده و تلفن شده و مرا تهدید قتل کرده‌اند.
از این‌گونه سخنان آن شب نه چندان کم با آقای سیرجانی رفت. من او را در کارش جزم و صمیم یافتیم. گوئی به او رسالتی داده شده بود. من از او خواستم تا قطعه شعری را که بنام «خدانشناس» گفته بود در چنگم برایم بتویسد و آن قطعه را به خط خود برایم نوشت. من گفتم که در شگفتمن با این سابقه چگونه اصرار داری در آن محیط زندگی کنی؟ این قطعه از اشعار بهروز و «بیست و سه سال» دشتی چیزی کم ندارد. گاه رفتن در آستانه در به وداع در آغوش هم افتادیم. سعیدی ناگهان بغضش ترکید و به‌گریه افتاد و من نیز براثر او سخت متأثر شدم. گفتم: «چرا گریه می‌کنی؟» گفت برای اینکه میدانم دیگر پای من به‌این خانه و چشمم به روی تو نخواهد افتاد. وضعی ناهنجار پیش آمده بود. به خود جرات دادم گفتم «چرا میروی» و خود بر جان خود و خانمان آتش می‌زنی؟ همینجا بمان یقین دارم بزودی کاری برایت پیدا خواهد شد و تا نشده در زیر همین سقف بمان و هرچه داریم باهم می‌خوریم. با چشمان اشکبار و یغضی که در گلویش جایه جا می‌شد گفت «نروم سنگر را خالی بگذارم؟ اگر خیال کنی یک نفر مانده باشد که با اینها پیکار کند نمانده همه از ترس جان پنهان شده‌اند» این بود آخرین دیدار من با سعیدی سیرجانی آن آزادمرد مبارزی که می‌توانم فقط او را با میرزا آفاخان کرمانی همشهری بزرگوارش برابر بدانم.

چند بیت از شعر بلند خدا ناشناس

خبرداری ای شیخ دانا که من خدانا شناس خدانا شناس
زدم چون قدم از عدم در وجود خدایت برم اعتباری نداشت
خدایی که بهر دو رکعت نماز گه آید به رحم و گه آید به خشم
خدا نیست این جانور اژدهاست نه پنهان نه سربسته گوییم سخن

صادق چوبک سعیدی سیرجانی

سعیدی سیرجانی در آخرین سفر خود به آمریکا شبی در خانه من دوتابی در گفتگو بودیم. من و اوسالها باهم دوست بودیم و در تهران مرتب همیگر را می‌دیدیم. در آن شب او را خیلی پریشان حال و دلشده بدم چنانکه کمتر طنز تیزش را در سخن می‌آورد. من می‌گفتم راهی که در پیش گرفته‌ای مقدس است اما گوش شنوائی در میان آخوند جماعت نخواهی یافت و جان خود را خواهی باخت. می‌گفت آنقدر فریاد می‌زنم تا پرده گوششان را پاره کنم. گفتم از دو دوست خاطره یکسانی دارم که برایت تعریف می‌کنم. یکی از ذبح بهروز است. روزی به آن مرد دانا گفتم که چرا اشعار خود و معراج نامه را خود تصحیح و چاپ نمی‌کنی تا اینقدر نسخه‌های گوناگون مغلوط در دست مردم نباشد. گفت اگر کسی در بالمسکه شبی عبا و عمامه آخوندی به‌شوخی برتن بکشد و روز دیگر آن رخت را رهایی دارد. نسل اندرنسل فاسد و ستمگر و جانی بار خواهند آمد. هم‌اکنون با آن که دلیلی در دست ندارند که این اشعار از آن من است با همه اینها با نامه و تلفن و پیغام چه تهدیدها که به جان و خانواده من و آتش زدن خانه من و حتی کشتن پسرم خسرو نشده. تو آخوند جماعت را نمی‌شناسی.

نظیر این گفتگو را بیست و پنج سال بعد با رادمرد دانشمندی که دوست مشترکمان هم بود، آقای علی دشتی، داشتیم. یک ایران‌شناس معروف به‌نام پرسور بگلی (Bagley F.R.C) استاد کرسی فارسی دورام. در انگلستان که مترجم تنگسیر و چندتا از داستان‌های من نیز هم هست از من خواست که او را پیش آقای دشتی ببرم و بُردم. در آنجا این ایران‌شناس از آقای دشتی خواست اجازه دهد کتاب بیست و سه سال او را ترجمه کند، آقای دشتی اجازه داد به شرط آنکه نام او را به نام نویسنده بر کتاب نگذارد. پس از آنکه آقای پرسور بگلی رفت و من با آقای دشتی دو بهدوش دیدم گفتم چرا احتراز داری از اینکه نام شما بر کتابی به‌این والائی گذاشته شود، دشتی در هم شد و با حرکت

شکنجه کرده و گشته است.

پس از ناپدید شدن خانواده مارلین، خانم «الن جانسون»، سپس آقای «فرانک زیندلر»، پس از او «ادباکنر»، تا سال ۲۰۱۰ در این سمت بودند و از آن سال تا به امروز آقای «دیوید سیلورمن» ریاست انجمن خدانشناسان آمریکا را که جمعیت آن همواره روبه فزوئی می‌رود به عهده دارد.

فحش ندھید

در زمان جمهوری اسلامی که معنویات مردم هم ارتقاء پیدا کرد لات و لوت‌های مذهبی علنًا در محرم به شمر و یزید و معاویه ناسزاهاخواهر و مادر می‌دهند.

یک نفر از ایران روی فیسبوک نوشتند: در ایام محرم لطفاً به خواهر و مادر شمر فحش ندھید چون خواهر شمر «ام البنین» مادر حضرت عباس است! همین مادر زن حضرت علی است! به خواهر یزید هم فحش ناموسی ندھید چون زن امام حسن است! به ابوسفیان و عمر و ابوبکر هم ناسزا نگویید چون هر سه آنها پدر زن‌های خود عمر هستند. بجایش به خودتان بد و بیراه بگویید که نه مطالعه دارید و نه در مغز خود توان فکر کردن دارید بجایش به خودتان فحش بدھید که در اثر نادانی در قرن اول هجری و در بدترین شرایط زندگی می‌کنید!

بوقلمون صفت کسی است که هم مرگ بر دیکتاتور می‌گوید، هم در صف رای می‌ایستد، هم از فرهنگ و تمدن ایرانی می‌گوید، هم قابلمه به دست در صف نذری می‌ایستد و شب‌های احیا قرآن به سر می‌گیرد. ظاهري امروزی دارد اما درونش بوی گند رسوم قبایلی تازیان می‌دهد. خودبودن موهبتی است که نصیب هر کسی نمی‌شود. فرانز مهاجر

اگر این‌ها که کشورمان را گرفته‌اند اولاد پیغمبر هستند و راه امام حسین را می‌روند، قطعاً حق با یزید بوده است و اگر این‌ها در میهن ما رهروان علی هستند بی تردید حق با عمر و دو خلیفه‌ی دیگر است.

برگردان محمد خوارزمی

خدانشناسان آمریکا

از سال ۱۹۶۳ که مجمع خدانشناسان آمریکا از سوی خانم «مارلین موری» تأسیس شد تا به امروز این مجمع کوشیده است تا جدایی کامل مذهب از سیاست را طی بیش از پنجاه سال بوجود آورد.

در سال ۱۹۵۹ خانم مارلین از طرف پسرش که مجبور شد می‌کردند در کلاس خواندن کتاب انگلیسی در مدرسه‌اش شرکت کند و مورد اذیت و آزار از طرف کارمندان مدرسه قرار می‌گرفت، چون نمی‌خواست در آن کلاس ها شرکت کند اعلام جرم کرد و در مقابل دادگاه عالی خانم مارلین گفت، شاکیان شما خدانشناسان هستند. یک خدانشناس بجای خدا هم‌نوعانش را دوست می‌دار، یک خدانشناس براین باور است که جای بهشت در همین دنیاست و برای ساختن آن بکوشیم که همه مردم از آن لذت ببرند، یک خدا ناشناس براین باور است که او با عبادت نمی‌تواند کمکی را دریافت کند بلکه او باید در خود ایمان و قدرت آن را بیابد که با زندگی مواجه شود و با آن به نبرد پردازد تا آن را بر وفق مراد خود گرداند و از آن لذت ببرد. یک خدانشناس براین باور استوار است که تنها با شناسایی خود می‌تواند بر بیماری‌ها مسلط و پیروز شود، فقر را ریشه کن کند، جنگ و گشتن را از میان بردارد.

یک خدانشناس می‌خواهد که انسان‌ها مردم را بشناسند و به یاری آنها بروند بجای اینکه به دعا متول شوند یا در انتظار زندگی بهتر پس از مرگ باشند.

دعوای حقوقی خانم مارلین موردی بر علیه مدرسه فرزندش در سال ۱۹۶۳ به این تیجه رسید که دعای اجباری و خواندن انگلیس در مدارس دولتی تخلف از مواد زیر بنای اصلاحیه نخست قانون اساسی کشور است و خانم مارلین و مجمع خدانشناسان به نخستین پیروزی ارزشمند خود رسیدند ۳۰۰ سال طول کشید تا مبارزه خانم مارلین و یارانش بطور کامل فرهنگ تقدس را باطل کنند و در نهایت خدانشناسان آمریکا به این تیجه رسیدند حقوق مذهبیون را نیز مراعات کنند.

از سال ۱۹۶۳ تا ۱۹۸۶ مارلین ریاست خدانشناسان آمریکا را به عهده داشت، پس از او پسرش از ۱۹۹۵ این انجمن را مدیریت می‌کرد تا سرانجام در ۲۷ اوت ۱۹۹۵ مارلین و پسرش جان و نوه‌اش را بین را ربودند و ناپدید شدند. بعد از تقریباً شش سال در ژانویه ۲۰۰۱ شخصی به نام دیوید واترز اقرار کرد آنها را ربوده

اسلام آن است که محمد آورده و ابوبکر و عثمان و عمر و بعدها معاویه و حجاج عمل کرده‌اند و همان است که سنی‌گری نام گرفته است نه شیعه.

امام غائب نیز از اخنراعات عمامه داران ایران است و به اسلام مربوط نیست.

نابودی کامل اسلام

عدالت اجتماعی در ایران تنها از راه برگشت تمام و کمال به‌هویت واقعی ایرانی می‌سر است. در این برگشت باید تمام آثار شوم چهارده قرن اسلام‌زدگی را پاکسازی کنیم و آخوند و محمد را به دور بریزیم و اسلام را به‌اعراب واگذاریم.

آبا شما پاسخی دارید؟

بک مرد کهن‌سال و اندیشمدم هندی در فیلمی پرسش زیر را مطرح و از مردم می‌پرسد. «آیا می‌دانید از کجا آمده‌اید و به کجا می‌روید؟ حتماً نمی‌دانید. البته شما می‌توانید خود را گول بزنید که من از بهشت آمده و به بهشت برمی‌گردم! اگر شما خیلی مطمئن هستید که به بهشت برمی‌گردید چرا همین امروز نمی‌روید؟ مگر بهشت جای خیلی بهتری از اینجا نیست، پس چرا زودتر نمی‌روید. این سخن بزرگترین جنایت و دروغ برعلیه بشریت است که ندیده یگوییم جایی هست بهتر از زمین. این سخن بدون مدرک بزهکاری و جرم است چون شما تبلیغ جایی را می‌کنید که ندیده‌اید و آدرس اش را هم ندارید. آیا شما مدرکی دارید که هم‌اکنون ما در بهشت نیستیم؟ نه هیچ مدرکی ندارید و حرف مفت می‌زنید.»

کرونا باعث شد پس از قرن‌ها مسلمین با این واقعیت روبرو شوند محمدی که معجزه کرد و به درد انسان‌ها خورد محمد ابن عبدالله نبود، محمد ابن زکریا رازی بود که با کشف الكل در تمام جهان و برای هر که هر دینی داشت سودمند شد و آنها را از کرونا محافظت کرد

همه ساله مردم اسپانیا سالروز بیرون راندن اسلام را پس از ۷۰۰ سال از کشور جشن می‌گیرند و ما برای همان متحاوزان ناموس و ثروت و آبرو و شرف‌مان سالروز بزرگداشت می‌گیریم و برای شان به مغز سر خود می‌کوییم و زاری می‌کنیم.

برداشت‌های دکترا حمد ایرانی
از کتاب دکتر حسین ملک

از حقیقت تا واقعیت (۲)

مذهب شیعه

ما ایرانی‌ها شیعه هستیم و مسلمان نیستیم، سنی‌ها مسلمانان واقعی هستند و حق دارند ما را مرتد و حتی کافر بخوانند. اسلام واقعی یعنی هر آنچه محمد در قرآن آورده است. و هنگامی که بخواهد در عمل پیاده شود درست همین از آب درمی‌آید که خمینی و خلخالی در عمل انجام داده‌اند.

واژه‌های پوک و بی معنا در قرآن

قرآن سرشار از واژه‌های پراز مهمل است. مهمترین واژه‌ای که در قرآن به کار رفته و تمام مکاتب اسلامی بر آن استوار است واژه الله است. فرشتگان که تعدادشان زیاد است، گفته می‌شود الله آنها را از آتش خلق کرده است و برخی گفته‌اند، این فرشتگان دختران الله هستند! حوریان و غلمان، نام موجوداتی هستند که در بهشت تابد با مردان عشق بازی می‌کنند. غلمان‌ها پسر بچه‌ها یا مردان بالغی هستند که یا با مردها و یا با زن‌هایی که به بهشت آمده‌اند دائمًا عشق بازی می‌کنند!

«جن» ناموجودی است که در قرآن سوره‌ای برای آن نازل شده است. جن‌ها چیزی هستند بین انسان و فرشته‌ها. باور به جن در اعراب پیش از اسلام نیز بوده است. شیطان و ابليس، درست معلوم نیست که شیطان فرشته است یا جن. حال این شیطان با خدا قراردادی می‌بنند که به موجب آن شیطان باید آدمیان را هریب دهد که به راه خدا نیایند و گناه کنند تا به جهنم بروند.

«جهنم» متأسفانه اسلام برای جهنم نه جایی را در زمین و نه جایی را در کیهان معلوم کرده است. اگر ترس و حشتناک را از میان برداریم ایمان ایمان مسلمانان به کلی دود شده و به هوا می‌رود و از اسلام چیزی باقی نمی‌ماند.

بهشت نیز مانند جهنم در اسلام جای جغرافیایی یا کیهانی ندارد. در بهشت وسایل عیش و نوش و حتی میتوان شراب ممنوع شده‌ی این دنیا را در آنجا نوشید. ساکنین اصلی بهشت را مسلمانان و آخوند ها تشکیل می‌دهند.

مسلمان یعنی انسان اخته شده

کافی نیست که آدمی فقط اخته شود تا مسلمان باشد، باید به کلی اخته شود. یعنی از هر نوع فکر و اندیشه و ابتکار انسانی و آزاد بی‌بهره و به عبد و عبید آنها تبدیل گردد.

دیوارها و مذاهب

یک مذهب شما را مجبور به راز و نیاز یا یک دیوار می‌کند و مذهبی دیگر شما را وادر به سنگ زدن به دیوار می‌نماید. هیچ انسان خردمندی نه با دیوار راز و نیاز می‌کند و نه به دیوار سنگ می‌زند. و این تنها مذهب است که عقل آدمی را در هر مقامی که باشد می‌ریاید و او را عاشق یا متنفر از در و دیوار می‌کند و یا عاشق به اجساد مُردگان و گور خونریزان و جنایتکاران می‌نماید! تردید نکنید بی‌مذهب بودن هزار بار شرافتمدانه‌تر است از رسیدن به این حد از حماقت! متنسب به صادق هدایت

کورش سلیمانی

اگر و مگر های دین‌های ابراهیمی

- * مگر در تورات عهد عتیق ننوشته که درازای عمر کره زمین حدود ۶۰۰۰ سال است؟ پس چرا این رقم با پژوهش‌های علمی و دانش دانشمندان گوناگون جهان همانگی ندارد؟
- * چرا خداوند خلق‌کننده زمین و آسمان! چرخش زمین را به دور خورشید و یا ماه را به دور زمین به هیچ یک از پیامبرانش نگفته بود تا بر مبنای آن بتوان یک سالنامه‌ی درست و دقیق نوشت؟
- * چرا خداوندی که تمام موجودات کره زمین را آفریده، یادش رفته بود نامی از حیوان‌های سایر کشورها و قاره‌ها جز مناطق اطراف مصر و عربستان و اسرائیل و یا حیوانات دریایی و عظیم الجسه‌های ماقبل تاریخ در کتاب‌ها یش نام ببرد؟
- * مگرنه این که خداوند در آغاز خلقت با آدم و حوا به زبان عبری که زبان پیامبر اولش بوده سخن گفته و به یاری این زن و شوهر روی هر حیوانی نام عبری گذاشته‌اند، پس چرا نام تمام حیوان‌هایی که در روی کره زمین هستند عبری نیست؟
- * مگر نهاین که خداوند زمین و ستاره‌ها و سیاره‌ها و کهکشان‌ها را آفریده پس چرا فقط از ماه و خورشید در کتاب‌های آسمانیش نامی می‌بینیم؟
- * مگرنه این که امروز مطمئن شده ایم زمین مثل گرد و گرد است، پس چرا در کتاب‌های آسمانی سخن از مسطح بودن کره‌ی زمین است یعنی خداوند عالم و خالق زمین و زمان از شکل زمین‌اش بی‌خبر بوده است؟

- خداوند روشنایی را دید و گفت خوب است! (کتاب برشیت - فصل اول) مگر خداوند تا آن زمان در تاریکی می‌زیسته و روشنایی را ندیده بود و در آن لحظه به چه کسی گفت خوب است که در کتاب آمده؟
- * چرا خداوند در موقع آفرینش صیرکرده تا روز چهارم خورشید را بسازد و از همان روز نخست نور خورشید را بکار نگرفته تا اقلأً ببیند دارد چه خلق می‌کند؟
- * و اگر در روز چهارم دست به آفرینش خورشید زده پس چرا در همان کتاب آمده، در آغاز کسار شب بوده و روز بوده؟! بدون خورشید که شب و روز نمی‌شود و فقط باید بگوید شب بوده!
- * خداوند این دروغ‌ها را پیامبران ساخته‌اند یا خودت به آنها گفته‌ای؟

تخم لق اسلام شکسته شد

مردم ما یک سوراخ برای شکستن سد دروغ و ستم پیدا کردند و بزرگترین و مهم‌ترین شعار اسلامی یعنی صلوات فرستادن را پس از ۱۴۰۰ سال شکستند و به مسخره گرفتند و آن را به «دست زدن» تبدیل کردند! مردم آگاه شده‌ی ما دست به تخریب یک کار بزرگ خرافی زدند که از پایه‌های اصلی اسلامی شده است. و بالاخره پس از ۴۲ سال ماراتکشیدن مردم برترفند «صلوات» فائق آمدند. امید است سایر هم‌میهنان ما به این ابتکار جالب و دلیرانه ادامه دهند و بقیه را هم تشویق به این کار کنند. بهر حال مردم دست به یک کار ریشه‌ای و اصولی زدند که می‌تواند در فرو ریختن کل اسلام نقش بزرگی داشته باشد. مردم به تدریج در حال عبور و کنند شاخه و برگ درخت اسلام می‌باشند.

نکته‌هایی چند

* شعور طبیعت بسیار نیرومندتر از فهم خدایان رنگارنگ و پیامبران متعدد و دنبالچه‌های آنان است.

کرونا نماینده‌ی کوچکی از شعور طبیعت است که در برابر مراعات نکردن ما در نگهداری از آب و هوا و زمین به خوش و فغان آمده است و با زبان بی زبانی فریاد می‌زند تخریب یکی از زیباترین کرات هستی بس است.

* کرونا به‌ما ثابت کرد ارزش یک پرستار به‌مراتب بیشتر از ارزش ده‌ها آیت‌الله عظمای مفتخاره می‌باشد. پرستارها جانب‌بخش و مفتخاره‌های مذهبی جان سستاند.

* آمدن جمهوری خونخوار اسلامی به‌ایران، توان خون نیاکان ستمدیده ما بود که در حمله اعراب به‌ایران ریخته شد اما ما در قرن بیست و یکم هنوز بی خیال آن خون‌ها، نام فرزندانمان را محمد و علی و حسن و حسین می‌گذاریم. کسانی که کوچکترین ترحمی برای مادران و خواهران و برداران مانداشتند این توان و تقاض و سزا و کیفر را ماتا روزی که دست از این دین نکشیم هر روزه پس خواهیم داد.

اگر مردهای شهوت ران ایرانی اسلام را دوست داشته باشند به‌دلیل آزادی‌های بی‌نهایت مردانه این دین ضد زن است. ولی چرا زن‌های توهین شده ایرانی تن به چنین دینی داده‌اند و می‌دهند و صدایشان هم درنی آید؟

احمد کسری مرد است که صدا بلند می‌کند، صادق هدایت و کوروش آریامنش و بقیه مخالفان مبارز سدساں گذشته دین اسلام حتاً نویسنده‌گان ما همه مرد هستند. چرا چرا؟

قرآن منشاء بدبختی و سقوط فرهنگی است و شیعه‌گری مشکل ایرانیان را علاوه بر قرآن چند برابر کرده است.

دست کم خدایی را بپرسی که فارسی بفهمد و پیام بدهد.

ما ایرانی هاتها جایی که در زندگی با برنامه منظم جلو رفتیم همان نه ماه زندگی در شکم مادرمان بود، بقیه‌اش یا شانسی بوده یا خواست خدا!!!

حتماً بپرسید

از مسلمان‌ها بپرسید، یک خوبی دین اسلام را نسبت به سایر ادیان و یا دین قدیمی خود، دین زرتشتی بگویید. آیا مساجد تان تمیزتر از مراکز مذهبی آنان است؟ سواد و دانش آخوند‌هایتان بیشتر است، پیامبر و امام‌هایتان متفقی تر و سالم‌تر از رهبران و پیامبران دیگر ادیان است؟ پیامبر تان راستگو‌تر از سایر مدعیان پیامبری در سایر ادیان است؟ قوانین شرعاً شما انسانی تر و مترقبی هستند؟ رحم و انصاف و انسانیت رهبران و خود مسلمان‌ها از سایرین بیشتر است؟ آیا کتاب قرآن شما کپی شده از دین‌های دیگر نیست؟ مسلمان‌های عوام که نمی‌دانند چرا مسلمان هستند و شدیداً علاقمند اجرای همه دستورهای این دین هستند چقدر شانس آورده‌اند که آمدن دین اسلام به‌زمان پیش از آمدن سایر ادیان بر نمی‌گردد و بعد از همه آمده است و گرنه روزگار وحشتناک‌تری داشتند. این نشان می‌دهد اگرچه این یک دین جدید است و بعد از همه آمده است اما توانایی آموختن هم ندارد.

اسلام حتاً یک دین معمولی هم نیست که ارزش پیروی از آن را داشته باشد. این‌ها همه دلیل بهتر بودن سایر ادیان نیست هر دینی در نهایت به بن‌بست می‌رسد و این آیین‌ها هیچکدام پاسخ گوی نیازهای انسانی نیست ولی تفاوت ره اسلام باقیه ادیان با وجود اینکه قدیمی هم هستند بسیار است و باورنکردنی. متسافانه ایرانی‌ها بهترین دین موجود جهان را که نیاکان آنها انتخاب کرده بودند رها کردند و بدترین آنها را که آیین بیابان‌گردان بی‌فرهنگ و بی‌ هویت بود بدست آوردند. و اینک موقع آن رسیده است که از آن دست بردارند.

اگر خدای فارسی زبان پیدا نکرده‌ید، خدایی را بپرسید دیدنی باشد مثل خدای هندی‌های آلت جنسی پرست.

اگر حتماً می‌خواهید یک موجود فضایی نادیده را بپرسید، خدایی را انتخاب کنید که تا نهم دبیرستان درس خوانده باشد دقیقاً بگویید جهان را چند روزه خلق کرده است، جداً بگویید ما را ختنه کرده دوست دارد یا ختنه نکرده، به کلیمی می‌گویید ختنه کنید، به مسیحی می‌گویند نکنید، دوباره به مسلمان می‌گوید بکنید. خلاصه بکنیم یا نکنیم.

سیاوش لشگری

جنگ زیبای زندگی

جنگی چنین میانه‌ی میدانم آرزوست

زندگی جنگی است میان ثانیه‌های خوب و ثانیه‌های بد، میان ثانیه‌های بدحالی و ثانیه‌های خوشحالی. زندگی جنگی است میان امیدها و نامیدیها، شوق‌ها و دلشوره‌ها.

سوم نوامبر امسال روز جنگ لحظه‌های خوب و لحظه‌های بد بود. در این روز طاس زندگی چرخید و چرخید و (شش و بش) آورد، جو بایدین ۷۸ ساله‌ی نحیف را به آرزوی دیرین اش در نزدیکی‌های پایان زندگی رسانید و طایب بخت او (شش) آورد، و ترامپ ۷۴ ساله پر انرژی و سر جال را در میانه راهش متوقف کرد و طاس بختش (بش) آورد. در آمریکا میلیون‌ها دل هفت‌ها بود به تپش افتاده و در جهان میلیارد‌ها انسان در انتظار این شش و بش تاریخی بودند که در زندگی بسیاری از مردم جهان می‌توانست به شکلی موثر باشد. طاس زندگی خود نمی‌دانست با

یک چرخش بیشتر یا کمتر چه بر سر این همه دل خواهد آورد. شش و بش تاریخی سوم نوامبر سال ۲۰۲۰ دل بسیاری را که در چهار سال گذشته احساس خوشحالی می‌کردند غمگین و خشمگین کرد، و نیمی دیگر را که چهار سال سختی را گذرانده بودند خشنود و شادمان کرد!

زیبایی زندگی در همین جنگ لحظه‌ها و ماهها و سالها و شادشدن‌ها و غمگین گردیدن‌ها است. نبود یکی از آنها زندگی را به مصیبتی گشته تبدیل می‌کند، خوبی ماجرا اینجاست که اگر شما در این روزها از جمله غمگین شدگان هستید این غمگینی دائمی نیست و اگر شما از دسته خوشحال شدگان هستید این شادی هم ابدی نیست، شما هردو گروه مرتباً جا عوض می‌کنید! اصلاً جنگی بین انسان‌ها نیست جنگ بین لحظه‌ها است که کامپیوتر هستی و طبیعت بر مبنای آن شکل گرفته است و بی وقهه مولکول‌های زندگی با جابجا‌یی مثبت و منفی خود رقص زیبای زندگی را پدید می‌آورد.

اگر شما از رخداد سوم نوامبر خوشحال شده‌اید حتماً باید خوشحال می‌شید و اگر از این اتفاق شما ناراضی و ناراحت شده‌اید باید ناراحت می‌شید. این قانون پایرجای زندگی و طبیعت است و بسیار زیبا و شگفت‌انگیز، سازنده و از روی

عدالت. هرگز مغور شادی‌ها و معموم ناشادی‌ها نشود، این دو متضاد عاشق‌ترین زوج جهانند که مساده و ملاط زندگی را ساخته‌اند.

اگر روزی این موج نایستای بی‌آرام از کارافتاد نشانه بارز پایان زندگی کل هستی است، و آن روز مبادا. دهم نوامبر ۲۰۲۰

ابراهیم نبوی

اپوزیون ایرانی

تنها اپوزیونی است در جهان که به جای اینکه با حکومت وقت بجنگد با بقیه نیروهای اپوزیون می‌جنگد، و حاضر است برابی از بین بُردن بقیه اپوزیون با حکومت هم همکاری کند!

حکومت ایران تنها حکومتی است در جهان که به هیچ دوستی نیاز ندارد ولی همیشه به تعدادی دشمن نیاز دارد و به همین دلیل دائمًا دوستان و اعضای حکومت را از کشور بیرون می‌کند و از راه تبدیل آنها به دشمن خود، خودش را زنده نگه می‌دارد!

آخوندها کارهایی می‌کنند که مردم به بهشت بروند، اما در عمل کارهایی می‌کنند که مردم همه به جهنم بروند! آنها دوست دارند بنزسوواران اشرافی را از بین ببرند که خودشان مازارتی و ضدگلوله سوار شوند!

و طنز نویسان ایرانی تنها طنزنویسان در دنیا هستند که مردم با خواندن نوشه‌هایشان بجای خنده زار زارگریه می‌کنند!

مذهبی‌های مسیحی خودشان سقط چنین انجام ندهند، آن‌ها چه کار به کار دیگران دارند.

سقط چنین برای زنان بالغ جزو آزادی‌های ابتدایی حقوق بشری آن‌ها است. چرا مذهبی‌ها در کار آنها دخالت می‌کنند

بهترین راه بددت آوردن بیداری گرفتن آن از راه پست است. تلفن کنید برایتان فرستاده شود. ۸۵۸-۳۲۰-۰۰۱۳

می‌گفت، گفتم اگر این‌ها نبودند و یا نباشد من قادر به انتشار بیداری نبودم و نیستم چون برای همین ۱۲ صفحه بیداری بیش از چهل صفحه دست نویس هر ماهه من برای آنها پست می‌کنم (ایمیل ندارند و کامپیوترشان قدیمی است و کار با کامپیوتر دیگری هم برای آنها مشکل است) و خانم شاهرخی با بیماریهای گوناگونی که یکی از آنها سرطان بد خیم بوده است با چنان عشق و علاوه‌ای این کار را انجام می‌دهد که انسان را به تعجب می‌اندازد و بارها و بارها هم همان چک هایی را که برایشان می‌فرستم نقد نمی‌کنند و پس می‌دهند و می‌گویند ما می‌دانیم بیداری وضع مادی اش چگونه است.

بارها شده به آقا و خانم شاهرخی پیشنهاد کرده‌ام اجازه بدهند دیگر مزاحم آنهاشوم شاید کسی را برای این کار پیدا کنم و آنها قبول نمی‌کنند. آقای شاهرخی تعریف می‌کند خانم هر روز به من می‌گوید برو و صندوق پست را بین آقای لشگری بیداری را فرستاده! و خود آقای شاهرخی دستکم سه بار باید به پست خانه برود و تایپ کرده‌ها را برای غلط‌گیری و مرحله نهایی برای من پست کند و هر بار هم هفت هشت دلار فقط پول تمبر بدهد. هرچه از این دو انسان بزرگ و با معرفت و باگذشت و فداکار بگوییم کم گفته‌ام امیدوارم این نوشته کوچک و ناقابل را به جای آن همه بزرگواری از ما نویسنده‌گان بیداری پذیرند. و بنا به خواست خانم شاهرخی که اصرار دارد بیداری را تا روزی که توان دارد باید تایپ کند، همچنان مزاحم شان خواهم شد. امیدوارم سال‌های سال بدون درد و کم‌بینی و آزاریم و بیماریهای دیگر به زندگی وزندگی پُربار و میهن دوستانه خویش ادامه دهند.

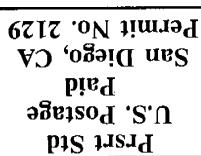
خانم شاهرخی نازنین و آقای شاهرخی گرامی من بردستان ورم کرده و خسته شما بوسه می‌زنم و از شما بی‌نهایت سپاسگزارم، هزاران آفرین برایراندوستی شما دو انسان شریف. ارادتمند شما سیاوش لشگری

بیداری

نشریه کانون خردمندی ایرانیان

انسان‌هایی به بزرگی کوه دماوند

دوست نازنینی شنید که آفا و خانم شاهرخی تایپ کنندگان بیست ساله بیداری نیاز به یک ماشین فکس دارند تا ارتباط من با آنها آسان‌تر و سریع‌تر شود، او ماشینی را خرید و برای آنها فرستاد و در نهایت مجبور شد خودش هم برای وصل کردن و به کار انداختن آن به آپارتمان آقا و خانم شاهرخی برود. پس از اینکه رفت و ماشین فکس را به کار انداخت و برگشت تلفن زد و از من پرسید آیا شما تاکنون این آقا و خانم که بیداری را تایپ و صفحه بنده می‌کنند دیده‌ای، گفتم سال‌ها پیش یکبار آنها را به مدت نیم ساعت ملاقات کرده‌ام و دیگر نه، گفت من در حیرنم این زن و شوهر در سنین کهولت که گرفتار بیماریهای گوناگونی هم هستند چگونه بیداری را برای شما تایپ می‌کنند. خانم آقای شاهرخی دستش چنان ورمی کرده است که در اثر عوارض سرطان و کار تایپ کردن برایش بسیار مشکل شده است (شاید پنجاه سال یا بیشتر کار او از جوانی تایپ کردن بوده است) و آقای شاهرخی که پس از تایپ نوشته‌ها را باید در جای مناسب بگذارد و صفحات را تنظیم کند با چشمکانی که دیگر سوی آن در اثر کارکردن تا به این سن بسیار کم شده است چگونه با علاقه از کار برای انتشار بیداری سخن می‌گفت، آنها امروز به جز کار بیداری کار دیگری را نمی‌پذیرند. به آن دوست که این سخنان را از سر حیرت پس از رفتن به منزل این دو انسان استثنایی

U.S.A
San Diego CA 92192
P.O.BOX 22777
BIDARI ۵۲۱۳۷